

[Landbrugsministeren.]

belyst de problemer, man ønsker belyst, så grundigt som overhovedet muligt.

Hr. Buchart Petersen og flere andre var inde på danske landbrugsprodukters kvalitet og hensynet til forbrugerne og lovgivningen på dette område. Efter mine begreber er Danmark et af de førende netop på dette område, og de undersøgelser, vi har lavet, de stikprøver, vi har foretaget fra veterinærdirektoratets side, har til fulde bevist, at de produkter, som kommer fra danske landmænd, er i orden.

Jeg skal ikke gå ind i nogen større diskussion med hr. Niels Ravn om mellemteknikere og besparelsen på dem, men jeg vil dog gerne have lov til at komme med den generelle bemærkning, at det må rent principelt være forkert at bruge højt og på mange områder overkvalificeret arbejdskraft. Jeg er enig i, at der på de enkelte slagterier skal være én, der har en fuld dyrlægeuddannelse, men som samtidig skal have kendskab til en lang, lang række andre ting, hvorimod man ved slagtebåndet f. eks. kun behøver at have specialviden på dette bestemte område.

Jeg er også enig i, at forbrugerhensynet er og bør være meget stærkt inde i en lovgivning som denne.

Hr. Niels Ravn ytrede betænkelighed ved § 7 a, stk. 4. Jeg vil da gerne sige, at jeg er enig med hr. Niels Ravn i, at det kan ikke være rimeligt, at man kan sidde i én landsdel og telefonere til en anden landsdel efter disse antibiotikastoffer.

Hr. Søren Jensen (Hasseris) var inde på mellemteknikeruddannelsen og spurgte, om § 7 a var en hindring for dyrlægeordningen, som hr. Niels Ravn også var inde på. Her vil jeg gerne henvise til stk. 2, 3 og 4, som efter mine begreber giver mulighed for et samarbejde mellem landmand og dyrlæge, som jeg er overbevist om at ingen landmænd ønsker brudt, idet man nødvendigvis skal have dyrlæger i dette land, og efter disse stykker mener jeg der er lagt op til et samarbejde i den retning.

Jeg er ikke uenig i hr. Søren Jensen (Hasseris)s betragtninger om, at det ville være ønskværdigt, at man fik en svinesundhedstjeneste i lighed med den, man har på fjerkræets område.

Om apotekerloven har jeg kun den be-

mærkning, at jeg er enig i, at der er visse præparater, som set fra en lægmands betragtning burde kunne købes andre steder, men jeg må måske lige tilføje, at disse midler kan købes andre steder end på apoteket, hvis man blot vil affinde sig med at indgive dem igennem munden, og det er vel ikke et formål i sig selv at få lejlighed til at sprøjte mest muligt. Men jeg er ikke uenig i, at det var rart, om der skete en lille smule mere liberalisering på dette område.

Buchart Petersen: Jeg ville have syntes, det var mærkeligt, hvis hr. Erik Hansen ikke var faldet over et eller andet, men det skete da gud ske lov også, så kan vi jo sådan komme lidt i clinch over det. Hr. Erik Hansen spurgte mig, hvorfor jeg var betænkelig ved, at udvalget sluttede sit arbejde, inden vi var kommet i EF; det var som bekendt i september, at udvalget var færdig med betænkningen. Det har jeg ikke været. Hvis hr. Erik Hansen havde hørt ordentligt efter, og det plejer han ellers at gøre, havde han hørt, at det, jeg nævnte, var, at der var to store spørgsmål, som kunne give anledning til særlige undersøgelser. Det ene var spørgsmålet om uddannelse, det andet var spørgsmålet om den nødvendige tilpasning til EF. Men jeg sluttede med at sige, at efter at Danmark er indtrådt i EF, er det også et spørgsmål, der må søges løst under hensyntagen til udviklingen på dette felt inden for EF. Og naturligvis er vi da nødt til det, for da nu hr. Erik Hansen selv har været med til at slæbe os ind i EF, er det da ganske givet, at vi også er nødt til at tilpasse os de regler, som findes dernede. Jeg vil da gerne læse op fra udvalgets betænkning side 7, hvor der under fremmed ret bl. a. står:

„Gennem udenrigsministeriet og de danske repræsentationer i en række lande er der indhentet oplysning om, i hvilket omfang der i disse lande benyttes ikke fuldt veterinært uddannet medhjælp ved udøvelse af dyrlægegerning, dvs. dyrlægepraksis, kød- og mælkekontrol samt veterinært levnedsmiddeltilsyn, samt om, hvilken uddannelse sådant personale får.“

Jeg synes, det er på tide, vi får slået fast, at når vi nu er i EF, skal vi også være der på en ordentlig måde, om end det er ganske givet, hvor hr. Erik Hansen vil hen — og det ved jeg også godt —: ingen over, ingen ved